

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ الْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (1)

نبودند آنانکه نامعتقد شدند از اهل کتاب و مشرکان جدا شونده (از دین خود) تا وقتیکه بیاید بایشان حجت روشن. (1)

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً (2)

پیغمبری از جانب خدا می خواند صحیفه های پاک شده را (سوره های قرآن را). (2)

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ (3)

در آن صحیفه ها احکامیست راست و درست. (3)

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ (4)

و نشدند متفرق آنانکه داده شدند کتاب مگر از بعد آنکه آمد بایشان حجت روشن. (4)

وَمَا أَمْرُوهُمْ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ ذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ (5)

و نشدند امر مگر تا عبادت کنند خدا را خالص ساخته برای او پرستش را حنیف ها (متدین بدین ابراهیم شده) و بر پا دارند نماز را و بدهند زکات را. و این است دین راست و درست. (5)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ الْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ (6)

هر آئینه آنانکه نامعتقد شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ جاویدان در آنجا. آنها ایشانند بدترین خلق. (6)

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ (7)

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کار های شائسته کردند، آنها ایشانند بهترین خلق. (7)

جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ

رَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ (8)

پاداش ایشان نزد پروردگار ایشان بوستان های همیشه ماندن است، می‌رود از زیر آن ها جویها جاویدان در آنجا همیشه؛ خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از خدا، این برای کسی است که ترسید از پروردگار خود. (8)